

Odmalička nosil v malíčku značky
čísla strojů celé čtvrti, poznával je podle chodu
historie závodů choval v duši jako lásku nebo smrt
Plakal že musil na sedlařinu
ale nezlomná matka nepovolila:
„Chceš někoho doživotně zmrzačit,
sám odejít s hlavou zvlášť?“
slýchal k snídani obědu večeři
až hřebíky v ústech přestaly bodat
kůže zpřívětíla tráva zachutnala
Po vojně vytáhl matku znovu na terén tajnou
vkladní knížkou – neslevila slovo:
„Vyber, buď motorku, nebo mámu,
zatlouct skobu s provazem dokážu!“
Pak spadla z nebe válka
Peníze zhlitla mouka mýdlo pár košil nový gauč
Jen prospekty výstřižky příručky rostly
sladký ideál dvouválce speciál
učinil z morku olej z krve benzin
z kostí trubky z pleti smalt
z rukou řídítka z nohou gumy
z prsou nádrž z vnitřností kardan písty
z vlasů dráty z očí reflektory
z hrdla klakson z úst karburátor
z mozku mraveniště Velké ploché
z nervů asfaltky celého světa
– Mluvil k nám, k stovce neopatrných pěších,
jménem Autoklubu. Našel mne
z pódia... „Mámu zabili! Nevíš?
V Květnu! Pomáhala barikádníkům. Jediná
rána, která tam padla.“